

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1298 24 tháng 5 năm 2020

Duyên Nợ

*Duyên nợ Trời ban quý hơn vàng
Yêu nhau cực khổ cũng vui bàn
Hành thông phải hiểu cuộc đời khổ
Cùng chung xây dựng tâm càng quý*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Mê tín là gì?
- 2) Tu không đến đích thì phải làm sao?
- 3) Người sống trên mặt đất này ai ai cũng muốn làm giàu tại sao?
- 4) Người tu ước mong đạt được những gì?
- 5) Hôm nay Bé phải rời nơi ấm áp đi Hong Kong Bé cảm thấy thế nào?
- 6) Tại sao có những người nhớ thương Bé nhiều vậy?
- 7) Hiện tại Bé được người đời ưu đãi giúp cho Bé được những ngày sống thoải mái đầy đủ phương tiện Bé nghĩ sao về việc này?

1)02-03-94

Hỏi: Mê tín là gì?

Đáp: Thừa mê tín là những chuyện chính mình không làm sao thành công được mà cứ bắt buộc người khác chạy theo đường lối của chính mình, tức là mê tín, thiếu thành thật với chính mình, và tạo khổ cho người khác.

Kệ:

*Làm không phát triển trí u mê
Thực tế không tu lại bộn bề
Lấn quẩn trong vòng không lối thoát
Trí ý không thông lại bối bề*

2) 03-03-94

Hỏi: Tu không đến đích thì phải làm sao?

Đáp: Thừa tu không đến đích là tâm chưa định, thì phải thật sự nhịn nhục và hoà đồng thì trí mới mở, tâm mới khai, từ từ sẽ có kết quả tốt.

Kệ:

*Thực hành nhịn nhục trí tâm khai
Tiến hóa không ngừng chẳng trả vay
Tuệ giác gia tăng qui chánh pháp
Giải mình đời đạo chẳng làm sai*

3) 04-03-94

Hỏi: Người sống trên mặt đất này ai ai cũng muốn làm giàu tại sao?

Đáp: Thừa những người sống còn trên mặt đất này ai ai cũng muốn làm giàu tại vì họ sợ nghèo và khó dứt khoát tánh tham của chính họ, cho nên rất khó tu và khó hòa. Ngược lại người tu muốn sớm đắc thì phải tự dứt khoát tiền, tài, danh vọng.

Kệ:

*Thực hành chẳng có trông mong
Giải mê phá chấp sống thông dong
Đường đời là tạm tâm dứt khoát
Có không không có chẳng cầu mong*

4) 05-03-94

Hỏi: Người tu ước mong đạt được những gì?

Đáp: Thừa người tu ước mong đạt được sự thanh tịnh của nội tâm, đối với người tu thiên bất cứ pháp môn nào cũng phải tận tâm tận tình thì cũng đạt được sự thanh tịnh của pháp môn ấy, cũng do sự kiên trì và nhịn nhục thì mới đạt thành.

Kệ:

*Thực hành tinh tấn hướng về thanh
Giải khổ giải sầu chẳng có tranh
Chơn chất thực hành không ý động
Bình minh thanh nhẹ trở về nhanh*

5) 06-03-94

Hỏi: Hôm nay Bé phải rời nơi ấm áp đi Hong Kong Bé cảm thấy thế nào?

Đáp: Thưa trong hai tuần chung sống nơi khí hậu ấm áp và tình người sưởi ấm, Bé cảm thấy rất nhẹ nhàn vui tươi, ăn ở điều hòa. Hôm nay bắt đầu đi nơi khác, Bé cảm thấy cuộc đời như những vỡ tuồng hát, luôn luôn di chuyển phong cảnh mới, tình Trời lúc nào cũng ban chiếu tốt đẹp, Bé sẽ có cơ hội giúp người từ tâm lẫn thân được khỏe mạnh là Bé rất vui.

Kệ:

*Cuộc đời sống chết đạo phân mùi
Thanh trực rèn trui tự sống vui
Sum hợp chung hành nơi cõi tạm
Trí tâm thanh tịnh sống an vui*

6) 07-03-94

Hỏi: Tại sao có những người nhớ thương Bé nhiều vậy?

Đáp: Thưa có nhiều người nhớ thương Bé, vì tâm trạng dũng mãnh đồng hành như Bé, từng số và ý lực phát triển cùng đường lối, luôn luôn nhớ thương nhau.

Kệ:

*Đồng hành tâm trạng thức như nhau
Cảm thức thương yêu rất nhiệm màu
Ý nguyện không thay tình quý cảm
Thực hành chơn pháp trở về mau*

7) 08-03-94

Hỏi: Hiện tại Bé được người đời ưu đãi giúp cho Bé được những ngày sống thoải mái đầy đủ phương tiện Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thưa Bé luôn luôn nghĩ đến Trời và Phật luôn luôn tạo phương tiện cho Bé phục vụ quần sanh, tùy duyên cứu độ mà hành thức, Bé luôn luôn nhận được sự màu nhiệm quang chiếu trong thanh tịnh, lúc nào Bé cũng cảm thấy thông suốt việc làm của chính Bé, phục vụ tận tình.

Kệ:

*Quý yêu thiên hạ sống như mình
Tháo gỡ tâm linh tiến tới khinh
Thanh tịnh không còn gieo thắc mắc
An nhiên tự tại tự mình mình*

ÁO DÀI BA MIỀN

1/ ÁO DÀI MIỀN BẮC

Mượn khăn quấn tóc bao vòng,
Áo ngoài che kín sóng tòng mẹ cha.
Trong ngoài học nhẫn học hòa,
Làm dâu xứ Bắc thờ cha quý chồng.
Yêu thương lễ độ một lòng,
Vì dân vì nước khổ không than phiền.
Trời ban trí tuệ của riêng,
Sống trong nề nếp áo duyên đón chồng.

2/ ÁO DÀI MIỀN TRUNG

Yêu anh phải nhớ áo dài,
Gió bay thanh thoát hai vai nhẹ nhàng.
Tóc em theo gió phiêu bần,
Tình yêu sóng động áo hàng rước anh.
Hồn thơ diễn tả thanh thanh,
Nón che dấu diếm tình anh bao vòng.
Áo dài yếu điệu thanh trong,
Tình yêu sóng động chuyển vòng nhớ nhung.

3/ ÁO BÀ BA

Khăn rằn phục vụ vạn năng,
Che đầu cũng được vắt ngang vai nàng.
Bà ba ngắn cụt nhẹ nhàng,
Quần thời ống rộng dọc ngang cảm hòa.
Tâm tình chất phác thật thà,
Chung lo xây dựng nước nhà ruộng nương.
Sống nơi ẩm áp nắng sương,
Chờ anh đến rước tình thương đậm đà./.

Lương Sĩ Hằng

Trực Diện Quán Thông

Perth, 5 tháng 5 năm 1990 (tiếp theo)

Cho nên làm mẹ, người thế gian người mẹ luôn luôn thương con, con phản động bao nhiêu, mẹ cũng êm, thôi nó qua rồi, mà ba nó có chữ thì mẹ cũng khuyên con thôi đừng, thôi để cho con nó yên, hai ba bữa nó mới hiểu! Đó là cái tình mẹ nó sâu đậm như vậy, thanh tịnh như vậy! Rồi con nó mới có cơ hội thức giấc! Cho nên ngay trong gia đình chúng ta, có đạo rồi! Chúng ta xuống làm người đã có đạo rồi, mẹ săn sóc, xã hội săn sóc, cái gì thiếu là người ta đem tới rồi! Đó là tình thương và đạo đức! Khi chúng ta đổ bộ trên mặt đất này là chúng ta đã mang cái nợ tình thương và đạo đức, mà ngày hôm nay chúng ta không thực hiện được tình thương và đạo đức, cái khí giới đó không có, làm sao có hòa bình? Cho nên ở thế gian, động loạn giết chóc nhau vì vắng khí giới tình thương và đạo đức! Cho nên bây giờ thiên tai đủ chuyện hết, biến động, thời tiết thay đổi, để con người thấy rõ ràng, ông Trời đang marquer mình đây, coi chừng à! Thấy có cái nhà tưởng là bảnh, khoe với thằng kia, tao sắm cái nhà ba trăm ngàn nó thối cái tróc mắt, thấy chưa? Cái qui luật của ông Trời bất ngờ, không có thể cho chúng ta biết trước được. Và chuyện ngày hôm nay, chúng ta ngồi nghe đạo đây cũng bất ngờ mà chúng ta lại được mở xẻ khối óc chúng ta ra, rồi mới thấy chúng ta là một người hữu dụng và thấy rõ vị trí của chính mình, xuống thế gian là gì? Sự hiện diện ở mặt đất để làm gì, để hấp thụ cái khí giới tình thương và đạo đức bây giờ chúng ta làm cái gì đây? Chúng ta phải làm sao giải tỏa những sự phiền muộn sai quấy trong óc của chúng ta, để chúng ta thực hiện tình thương và đạo đức, mới đền đáp được cái công ơn, của chúng sanh tại mặt đất này! Đừng có nói người đời tôi không chơi, tôi người đạo không chơi với người đời! Mà không có đời lấy gì có đạo?

Người đời cung ứng biết bao nhiêu, tình cha mẹ, tình nhân loại là tình cha mẹ của chúng sanh hiện tại, giúp đỡ con người biết là bao nhiêu, tại sao chúng ta lại có cái lẽ lối phản trắc mà tự gạt lấy mình như vậy? Không nên! Không nên được cái đạo này khi cái đạo kia, không được cái chùa này rồi khi cái nhà thờ kia, không được cái nhà thờ này khi cái chùa kia! Không được! Cái đó là luật không cho phép! Cái luật nó nằm trong khối óc thần kinh con người mà con người làm sai nó sẽ sai luôn! Nó sai luôn rồi nó điên khùng luôn! Mà tự nhiên thấy ông đó tỉnh táo mà ngày nào nó cũng ngồi cười, bởi vì ông đó nghĩ méo qua một bên! Cho nên người tu phải quân bình, phải giữ cái trung ương làm chánh, tha thứ thương yêu là căn bản, học từ bi phải thực hiện từ bi! Cái tâm tha thứ và thương yêu, đi vô chùa cũng sướng cũng vui, vô nhà thờ cũng khỏe, mà tới cái nhóm nào nói chuyện cũng khỏe, mà chơi với anh ăn xin lại càng học được nhiều hơn, chơi cái anh ngoài đường, anh lưu manh ăn xin này kia nọ mình học được nhiều hơn, học ở chỗ nào? Mình học cái y lý rõ ràng, anh này có cái tánh tự hủy và không biết thương anh, ngày hôm nay anh mới khổ, chính anh làm anh khổ chứ xã hội không có làm anh khổ. Xã hội đầy đủ mà, quần áo có, ăn mặc có, chế độ bên Úc này là cái gì cũng không có thiếu, chỉ thiếu tu thôi, mà sanh giặc! Cho nên chúng ta tu chúng ta không có sanh giặc nữa! Ta tu ta trở lại vị trí của chúng ta, thấy rõ rồi, không có ai có thể chế chúng ta được, rồi bây giờ chúng ta làm cái gì đây? Chúng ta đang làm chủ khối óc! Mà chủ khối óc thiếu sáng suốt là mắc cỡ lắm đó! Và cái gì đem lại sự sáng suốt? Sự thanh tịnh! Mà muốn có sự thanh tịnh phải biết tha thứ và thương yêu, tập tành ngay trong gia đình chúng ta, bạn bè chúng ta, cuộc sống của chúng ta, chúng ta phải giàu lòng tha thứ thương yêu thì nó mới được, nó mới trở về cái gốc từ bi, rồi học cái trường từ bi, rồi nó mới thực hiện từ bi! Thì đúng theo lời đức Phật nói: Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành! Mà bỏ nghiệp tâm là thành Phật chứ gì? Còn ôm sự tranh chấp, đã vô chùa mà không chịu chiêm ngưỡng ông Phật và không hiểu cái ý ông Phật, không hiểu đường lối của ông Phật, lại lý

luận về vật chất không, hột xoàn bà tới bốn ly , hột xoàn kia tở ba ca ra lặn, chi vậy! Cái đồ đó làm cái gì? Chết có đem đi được đâu ? Cái áo bà đó tối tân quá, đẹp quá, văn minh quá! Nhưng mà cái đó để làm gì? Không làm được! Cái xác mình mà còn bỏ ra đi mà, còn ôm cái đó làm gì?

Cho nên cái óc mình phải xử dụng ngay tức khắc, chiêm ngưỡng đức Phật. Tại sao? Ngài sướng hơn con nhiều quá mà, tại sao ngài đi tu, ngồi một đống để làm cái gì? Chắc có cái gì hay hơn, có cái gì quý hơn! Mình càng nhìn càng thấy thanh tịnh, cái hình tượng thôi, nhưng mà lộng giả thành chơn, mình nhìn đó là thật. Đó là một vị Phật đã thành công, mình nghĩ một vị Phật vĩ đại như vậy, tôi nhìn thẳng ngài để tôi xét tôi. Té ra ngài trước kia cũng là tôi, cũng là mắt mũi tai miệng như tôi mà ngài thành đạo! Vậy chớ tôi làm gì đây? Mà cái hành trình ngài thành đạo, mà nhờ cái gì ngài thành đạo? Ngài buông bỏ tất cả! Cái tâm ngài buông bỏ tất cả nhưng mà ngài thực hiện một cái cho tất cả mọi cái, là ngài tu cho quân bình, đạt được hào quang trên khối óc, trên đầu mở ra, mới rộng lượng từ bi tha thứ. Cho nên ngài ngồi đó mà tất cả mọi việc đều đến với ngài.

Ngay trong chùa, chúng tôi thấy rằng, người này quý xuống khai thật với ông Phật, mà ông Phật bằng đất chớ đâu phải ông Phật thiệt đâu. Mà nó khai thiệt, con lưu manh, hồi hôm ăn cắp con gà của người ta, bây giờ xin Đức Phật tha tội! Nó khai rồi đó, thấy không, tự nó khai! Vì đáng thanh tịnh mới có người ta khai, mà mình động loạn ai khai? Một người cha trong gia đình phải có thanh tịnh, người mẹ trong gia đình phải thanh tịnh thì con cái nó mới triu mến và nó tới với mình, đem sự thật và nó học hỏi nơi mình! Chớ nếu người cha người mẹ trong gia đình mà động loạn quá, con nó đâu dám tới đâu, chưa hỏi là chửi rồi, chưa hỏi là tấn công tới tấp rồi! Con không bao giờ được hưởng cái gì của cha để lại, của mẹ để lại. Cho nên khi nó tới với tình bạn, khi nó tới với sự thương yêu, khi nó tới mình phải hạ mình đùa giỡn với nó một chút, rồi mới trao cái kinh nghiệm của mình cho nó. Thì gia đình nó yên vui! Cái đạo ở đó, mà nó phát triển. Chứ con người mà hai thứ tóc là đã có đạo rồi! Qua những sự chua cay chất đắng mặn nồng của tình đời, mình hiểu rồi. Không có đụng chạm cũng đã đọc sách rồi, không đọc sách cũng đã coi phim cũng hiểu rồi.

Cho nên phải đem những cái tinh vi tốt đẹp mà truyền bá cho đứa con, là phải do sự nhịn nhục của người cha, cộng với nhịn nhục của người mẹ, thì gia đình mới được tốt. Chưa gì là ào ào lên thì con nó học cái gì? Nó miếng giấy trắng mà mình vẽ tùm lum lên nó không biết coi cái hình gì được! Đó cho nên người tu nó có lợi, lợi các phương diện, mà giải tỏa được sự phiền muộn sái quấy trong nội tâm là đem lại sự bình an cho gia đình, thật sự bình an, đó là đem đạo vào đời. Mà chúng ta, thể hiện trên mặt đất này đã đem đạo vào đời, mà chưa thực hiện. Ngày hôm nay chúng ta lại gặp sự đau khổ rồi chúng ta mới thực hiện, thấy cái đạo là quý, thanh tịnh là quý. Lúc chúng ta chào đời baby rất thanh tịnh, ai cũng ẵm baby hết, bây giờ người ta nhìn là người ta ghét, người ta huyết, người ta đi chỗ khác, là mình mất thanh tịnh rồi. Bây giờ làm sao mình trở lại đó? Cho nên các bạn ngồi thiền trong thanh tịnh, các bạn vui, các bạn nghĩ các bạn là gốc của Phật, các bạn phải về sống với Phật, về nơi xứ Phật thì tự nhiên cái dung nhan các bạn nó tỏa ra, hòa ái tương thân. Người ta nhìn, người ta thấy cái sắc đẹp riêng, không phải sắc đẹp thoa crème đâu! Sắc đẹp này nó khác, nó có hào quang tỏa ra. Cho nên người thiền êm lặng, chúng ta nhìn mặt dễ thương. Hung dữ gì cho mày mà ngồi thiền, chịu thiền rồi thì cái mặt nó dễ thương, nó có cái hào quang, lá cây còn có hào quang mà huống hồ gì con người không có hào quang? Và khối óc của con người là tinh vi vô cùng. Bây giờ các bạn đi máy bay, cũng là khối óc con người làm hình thành. Cái hall chúng đang ngồi đây cũng là khối óc con người hình thành. Chúng ta vượt biên đi đại xuống dưới tàu không cần biết gì hết, cũng đi tới xứ Úc được, cũng là khối óc. Cái sự mạnh dạn ý chí bất khuất bất diệt của con người nó quan trọng. (còn tiếp)

Hiếu

Hiếu: Lòng hiếu thảo đối với cha mẹ. Hiếu là sao? Hiếu là con người phải hiểu nguyên lai do đâu sinh ra mình, do đâu sanh ra con người? Có Trời, có đất, có phối hợp, có càn khôn vũ trụ, có vạn linh cấu kết nó mới tạo thành con người, tạo thành cái thánh thai, rồi xuống đây nhập xác trần trược ở thế gian. Thì cái chữ hiếu này đặt để làm gì tại thế, sanh ra thôi cần gì phải hiếu. Chữ hiếu này là để cho nó thực hiện, nó nhớ cha, nhớ mẹ nó để nó nhớ nguồn cội và nó đi về dễ dãi hơn. Dù cho nó không tu nhưng mà nó biết thương yêu cha mẹ nó thì cái tâm nó cũng được Bề Trên chứng. Mà chứng tâm rồi thì nó gì? Nó được cứu độ trong lúc nó lâm chung nó được nhẹ nhàng hơn và sẽ học qua những cái khóa nhẹ nhàng và văn minh tiến triển thông minh hơn ở về sau. Còn con người tu, trước đó phải dùng chữ hiếu đối với cha mẹ không được nghịch. Bởi vì cha mẹ là thể Thiên hành đạo, chúng ta nên tuân theo những lời dạy bảo. Không có ai yêu con bằng cha mẹ, không có ai thương con bằng cha mẹ. Người tình của các bạn không thương bạn bằng cha mẹ. Nếu các bạn có con rồi các bạn mới hiểu rằng tình thương của cha mẹ đối với con bằng cách nào, sâu đậm bằng cách nào. Đó, lúc đó chúng ta mới hiểu rõ.

Còn người tu về pháp lý, tuyệt đối phải hiếu thảo. Nếu các bạn không có tính chất hiếu thảo, các bạn không có tính chất hy sinh thì làm sao các bạn tiến về đạo pháp, phải có hiếu thảo mới có óc hy sinh, mới có hy sinh thì mới có tiến hóa. Khi các bạn chấp nhận những gì cha mẹ đòi hỏi hay là gây phiền phức các bạn, các bạn có cơ hội học nhẫn rồi các bạn thực hiện từ bi, không có thua lỗ đâu. Cha mẹ luôn luôn thương con đòi hỏi là dạy, giáo dục và đưa cho con tiến hóa. Nhiều người không hiểu, nói cha mẹ hành hạ con. Không! Nó có cái duyên nghiệp và an bài để cho nó học hỏi và để cho nó tiến hóa. (Văn tự vô vi)

Thông báo video Tuần Lễ 21, 24-5-2020

1. [Tu là phải thực hành - Thiên đường Montreal 10-8-1985](#)

Youtube Link: <https://youtu.be/71nVRrwwdFk>

35 năm qua mau mà lời Đức Thầy giảng dạy vẫn như mới được nghe tại thiên đường Montreal năm nào (1985). Lời Đức Thầy ngắn gọn như: " Cần phải giải trừ mới tiến hóa nổi; Vì sao chúng ta không thấy ta? Sức hồi sinh của phần hồn; Nhắm con mắt Đòi trở về con mắt Đạo; Tu mà không biết ăn năn sám hối mà tu cái gì? Tu là phải thực hành; Đừng cho các bạn là lớn! Ngu Thật - Tóc bạc mắt mờ chẳng biết mình ở đâu đến rồi sẽ đi về đâu?..."

Đây chỉ sơ lược một vài điều dạy. Xin quý vị nhấn vô đường link để coi video.

2. [Tâm trở về thanh tịnh - Thiên đường Montreal 17-8-1985](#)

Youtube Link: <https://youtu.be/Re6vsSBEklg>

Vắng sự thanh tịnh trong lòng thì nó là động; Tâm trở về thanh tịnh; Làm việc để thức tâm; Không có một người nào không có tội; Tội là gì? Mọi người phải tự tu - không có ai tu giùm đâu!; sống chết là lẽ thường - đó là định luật hóa hóa sanh sanh; Mỏ không được thức hòa đồng không nên kêu ta là người tu; Nghĩ xấu cho một người nào là tạo nghiệp cho chính mình; Than là tạo tâm tối cho chính mình; Nhẫn hòa thì sự sáng suốt sẽ bộc lộ trong tâm; Quan trọng là phải biết tha thứ và thương yêu; Dứt bỏ trần tâm thì Đạo bộc khởi; Tu là quán thông thanh tịnh là cứu mình

3. [Có Tâm là có Đạo - TĐ Montreal 24-8-1985](#)

Youtube Link: <https://youtu.be/AfHGyiZVoBs>

Phải sám hối và tự cải tiến; Thật thà với chính mình mới được; Làm thánh - Thanh tịnh - Niệm Phật; Vui lên - Thanh tịnh lên - lập lại trật tự của chính mình; Sống ở đâu cũng yên;

Có quân bình là có thanh tịnh; Có Tâm là có Đạo; Có Tâm mà không hướng về Tâm, hướng ngoại thì nó mất Đạo

4. [Đi Với Tôi Gieo Gương Hậu Thế - TĐ Montreal 22-8-1985](#)

Youtube Link: <https://youtu.be/qrYnchMIX1c>

Phần đầu Đức Thầy giảng cho người dân bản xứ (Canada) những câu hỏi về tâm linh và tu tập. Phần kế tiếp thật hiếm quý mới được nghe Đức Thầy đọc và diễn giải 62 câu thơ trong bài: Đi Với Tôi.

kính bái

Ban video

Thông Báo của Quỹ Cứu Khổ Ban Vui

Ngày 24 tháng 5 2020

Thưa quý bạn đạo

Được sự chấp nhận giúp đỡ của chị Lâm Huỳnh Mai Hội trưởng HAHVV Nam Cali và sự phát tâm của chị Trần Hồng Hoa ngụ tại nam Cali

Chúng tôi xin thông báo cho quý bạn đạo là từ nay quý bạn đạo có thể gửi về check hay money order cho 2 nơi:

1. Nam Cali: Ngân phiếu hay Money order xindề

VoVi Friendship Association

và xin gửi về:

7622 23rd Street

Westminster, CA 92683- USA

Hoặc

2. **VoVi Association of Canada**

2590 Allard St.

Montreal Qc H4E 2L4 - Canada

Danh sách quý bạn đạo gửi cho Nam Cali sẽ do chị Hoa phối hợp với chị Ngọc (thủ quỹ của HAHVV Nam Cali) gửi cho tôi để đăng báo cáo lên Tuần Báo Phát Triển điện Năng **mỗi 2 tháng** và Hội AHVV Nam Cali sẽ cấp giấy khai thuế cho những bạn đạo gửi về Nam Cali và Hội VôVi Canada cho những bạn đạo gửi về Hội Vô Vi Canada vào mỗi năm

Ngoài ra tôi vẫn tiếp tục chịu trách nhiệm chung cho quỹ Cứu Khổ Ban Vui này và báo cáo hàng năm trên web site [Vovi.org/sinh_hoat/viec Thien Nguyen](http://Vovi.org/sinh_hoat/viec_Thien_Nguyen)

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo đã liên tục ủng hộ cho quỹ này từ năm 1998

Kính thư

Phan Cao Thang

Email: aphancao@videotron.ca

THƠ BẠN ĐẠO

Cảm Tạ Bạn Đạo

Thành tâm cảm tạ, bạn đồng tu
Cầu nguyện ân độ, Cha phiêu du
Giúp Cha điển quang, bạn hồi hướng
Soi sáng đường đi, Cha thoát mù
Chia xẻ Cha tôi, điển thanh âm
Thoát cảnh bơ vơ, lạnh âm u
Tu hành cứu vớt, giúp người tiến
Cám ơn Thầy Tổ, dạy con tu
Giúp cho chính mình, cùng gia quyền
Tâm tu tiến hoá, về Thiên thu
Lìa đời Cha về, nơi Thiên Giới
Hội tụ Tổ Thầy, cùng bạn tu
Cảm tạ các bạn, cùng Thầy Tổ
Độ Cha siêu thoát, về cảnh tu.

Con Thủy Bùi cùng gia đình cảm tạ cô chú bác và anh chị em bạn đạo Vô Vi khắp năm châu đã niệm Phật hồi hướng cho Ba của con được siêu thăng tịnh độ về nơi tu hành thanh nhẹ.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT

THÁI BÌNH

Thủy Bùi. Missouri 20/5/2020

Tiến Ba Đi

Ba đã ra đi, đi thật rồi
Cuộc đời ngẫm tựa, án mây trôi
Tự tan, tan tự, luân phiên đến
Học xong kiếp người, phải về thôi

Cha Mẹ Bề Trên, gọi Ba về
Giải nghiệp hồng trần, rời bến mê
Trở về nguồn cội, cùng đoàn tu
Cửu Huyền, Thất Tổ, ở Trời quê

Hội ngộ Cha Con, trong kiếp này
Tình cảm thương yêu, thật đẹp thay
Duyên phước hội ngộ, thật ngắn ngủi
Con buồn ngắn lệ, đành chia tay

Thượng lộ bình an, con chúc Ba
Bạn bè quyến thuộc, cùng cả nhà
Cùng tiến Ba đi, về bến giác
Siêu thăng tịnh độ, cõi Trời Cha

Thủy Bùi Missouri 19/5/2020

=====

Bức Tranh Trời

Cảnh đẹp càn khôn quá tuyệt vời
Tình trời cao cả đến muôn nơi
Non sông nước biếc nhìn mê mẩn
Sông núi hữu tình để dạo chơi
Thâm thấu tình trời không kể xiết
Ngàn sao lấp lánh ánh trắng vơi
Khéo khôn khôn khéo là hư ảo
Thanh tịnh lo tu hiểu lấy đời.

Mai Kiệt Khánh, ngày 13 tháng 7, 2018
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

Tu Là Giải Thoát

Cuộc đời là bãi trường thi
Mãi mê trần trước khó đi về Trời
Tu hành thanh nhẹ ai ơi
Học bài tiến hóa mỗi người khổ đau
Trà thơm đãi khách cùng nhau
Vài chum nồng ấm ngọt ngào cảm thông
Bỏ đi những chuyện viển vông
Hòa tan thanh tịnh trong lòng nhẹ ton
Cha Trời Mẹ Đất dạy con
Cho con tu đạo đường mòn về quê
Không còn trong cõi đam mê

Thanh điển nhận được hả hê trong lòng
Giải trước bao bọc ngoài trong
Hồn vía hội tụ huyền quang sáng ngời
Tức khắc khai ngộ con ơi
Sớm nghe được đạo chiều mai về Trời
Biết đường sanh tử luân hồi
Giác ngộ Niệm Phật sáng ngời trong tâm.

Mai Kiệt Khánh ngày 21 tháng 5, 2020
Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý bạn đạo hướng tâm cho ông Lâm Văn Bồn mất ngày 16 tháng 5 2020 lúc 10 giờ tối tại Montreal thọ 95 tuổi là chồng của bạn đạo Lâm Thị Lệ được siêu thăng tịnh độ

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo

Hội Vô Vi Canada

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho Ba của bạn đạo Thủy Bùi ở Missouri là Ông Bùi Quang Trần sanh ngày 7 tháng 11 năm 1938 Giáp Dần, mất lúc 7:13 phút sáng ngày thứ Ba 19 tháng 5 năm 2020 tại Missouri, Mỹ Quốc hưởng thọ 83 tuổi, được siêu thăng tịnh độ. Gia đình bạn đạo Thủy Bùi thành kính cảm tạ quý bạn đạo.